Ženám, ktoré prišli ku Kristovmu hrobu a divili sa, že telo Pána Ježiša Krista tam nie je, anjel povedal: „Niet ho tu, lebo vstal, tak ako povedal“ (Matúš 28:6). Pán Ježiš svojim učeníkom o smrti a vzkriesení vopred hovoril a teraz prišiel okamih, keď sa oni mohli presvedčiť o tom, že je to tak.

Pre kresťanstvo sú dôležité a podstatné dve skutočnosti. Jednou je smrť Ježiša Krista na kríži a druhou je jeho z mŕtvych vstanie tretieho dňa. Obe sú jadrom evanjelia: Ježiš Kristus, Spasiteľ, zomrel a vstal z mŕtvych. Žije! Pochovanie Ježiša Krista svedčí o tom, že skutočne zomrel. Kristus zomrel a bol pochovaný, potom vstal z mŕtvych, o čom svedčil celý rad svedkov. O týchto dvoch faktoch – o Kristovej smrti a jeho vzkriesení, hovorí Písmo: „*ktorý bol vydaný pre naše hriechy a vstal z mŕtvych pre naše ospravedlnenie*
“ (Rímskym 4:25).

Tak ako bola pre nás dôležitá jeho smrť, tak rovnako je pre nás dôležité aj jeho z mŕtvych vstanie. Bez vzkriesenia by nebolo evanjelia, zvesť evanjelia by bola falošná, my by sme boli márne uverili a boli by sme bez nádeje do budúcnosti:

„*Ale ak nie je zmŕtvychvstania, vtedy ani Kristus nevstal z mŕtvych. No, ak Kristus nevstal z mŕtvych, tak je márna i naša kázeň, a márna je i vaša viera. A potom sme nájdení tiež ako falošní svedkovia Boží, pretože sme svedčili proti Bohu, že totiž vzkriesil Krista, ktorého nevzkriesil, ak teda mŕtvi nevstávajú z mŕtvych. Lebo ak mŕtvi nevstávajú z mŕtvych, ani Kristus nevstal z mŕtvych, a jestli Kristus nevstal z mŕtvych, márna je vaša viera, ešte ste vo svojich hriechoch. A tak aj tí, ktorí zosnuli v Kristovi, zahynuli. Ak len v tomto živote nadejeme sa na Krista, vtedy sme biednejší od všetkých ľud* í“ (1. Korintským 15:13–19). Ale Kristus vstal z mŕtvych (1. Kor 15:20)!

Brat Vladimír, ktorý pôvodne pochádza krajiny nachádzajúcej sa na východnom okraji dnešného územia Európskej únie, rozprával o tom, že u nich doma sa občania v období veľkonočných sviatkov pozdravujú takýmto pozdravom: „Christos voskres!“ a odpoveď znie: „Istinno voskres!“ („Kristus vstal z mŕtvych!“ – „Istotne vstal!“). Zdá sa mi, že krajšieho pozdravu pre túto udalosť ľudských dejín ani nemôže byť: „Kristus istotne vstal z mŕtvych!“

Hrob, do ktorého uložili telo Ježiša Krista bol na tretí deň prázdny. Prázdny hrob videli učeníci Ježiša Krista. Prázdny hrob, ktorý bol predtým zapečatený a zavalený kameňom, videli rímski vojaci, ktorí hrob strážili. Presvedčivým dôkazom toho, že Kristus skutočne vstal z mŕtvych, bol tento prázdny hrob a následne množstvo rôznorodých svedkov, ktorí Pána po jeho vzkriesení za rôznych okolností videli (1. Kor 15:3–8).

Apoštol Peter sa v deň Letníc, ako dôkaz potvrdzujúci pravdivosť jeho kázania, odvoláva práve na skutočnosť vzkriesenia Ježiša Krista slovami, že oni sami boli toho svedkami. Hovoril a dôvodil smelo a to práve v meste, v ktorom ani nie pred dvoma mesiacmi došlo k udalosti vzkriesenia. Hovoril smelo k svojim poslucháčom, lebo každý z nich si Petrovo tvrdenie mohol overiť. V dome Kornéliovom sa apoštol Peter odvolával na to, že táto zvesť o Ježišovi Kristovi a o tom všetkom, čo sa dialo po krste Jána Krstiteľa v Galilei, v Judsku a Jeruzaleme je všeobecne dobre známa, a že: „*Toho Boh vzkriesil tretieho dňa a dal mu, aby sa zjavil*“ (Skutky 10:40).

Ježišova smrť a vzkriesenie boli jadrom posolstva jeho nasledovníkov hneď od samého počiatku ranej cirkvi. Tomuto ich vyučoval aj sám vzkriesený Pán v podvečer svojho vzkriesenia: „*Vtedy otvoril ich um, aby rozumeli písmam. A povedal im: Tak je napísané, a tak musel Kristus trpieť a vstať z mŕtvych tretieho dňa, a musí byť kázané v jeho mene pokánie a odpustenie hriechov medzi všetkými národmi počnúc od Jeruzalema. A vy ste toho svedkami.* “ (Lukáš 24:45–48).

O vzkriesení Krista z mŕtvych nie je potrebné dnes a na tomto mieste nijako zvlášť dôvodiť. Nielen oblak svedkov tých dní, ktorí ho videli svojimi fyzickými očami, ale aj každý veriaci, znovuzrodený, každé Božie dieťa, je svedkom vzkrieseného Krista. Je to dôkaz založený na vnútornom vedomí odpustenia hriechov, ospravedlnenia a večného života, ktorý každý spasený nosí vo svojom srdci.

Vzkriesenie ukázalo, že Ježiš Kristus je tým, za koho sa prehlasoval, a že naplnil to, čo prišiel na zem uskutočniť. Vzkriesenie je historická udalosť a je základom, na ktorom je postavená kresťanská viera. Tento základ je istý a neotrasiteľný, a takou je aj samotná kresťanská viera a učenie kresťanstva.

So vzkriesením súvisí predovšetkým viera, že existuje Boh a že Boh Biblie je tým pravým Bohom. V Ježišovi Kristovi sa naplnili všetky proroctvá starozmluvných písem (v tejto súvislosti pozri článok „Ako Kristus napĺňa starozmluvné písma“, Solas číslo 5, zima 2009, strana 11–18). Pán Ježiš tak, ako za svojho pobytu tu na zemi chodil po krajoch izraelskej krajiny, vydával svedectvo o Bohu, o biblickom Bohu, o Bohu Abraháma, Izáka a Jakoba. Nielen starozmluvní proroci, ale i On sám predpovedal, že ho ľudia odsúdia na smrť ukrižovaním a že po tom, ako jeho telo bude v hrobe tri dni a tri noci, ho tento biblický Boh Abraháma, Izáka a Jakoba vzkriesi z mŕtvych. Boh učinil presne to, čo Pán Ježiš predpovedal, že učiní. Skutočnosť, že Ježiš Kristus bol zázračne vzkriesený, potvrdzuje, že Boh, ktorý to učinil, skutočne existuje, a že Boh, ktorého Ježiš hlásal, je tým pravým Bohom.

Toto ale rovnako potvrdzuje božstvo Ježiša Krista, lebo keď žil tu na zemi, prehlasoval o sebe, že je rovný Bohu. Vzkriesenie je aj Božou pečiatkou potvrdzujúcou Kristove božstvo.

Vzkriesený Kristus je základom nášho ospravedlnenia od všetkého hriechu: „(Ježiš) ... *ktorý bol vydaný pre naše hriechy a vstal z mŕtvych pre naše ospravedlnenie* “ (Rímskym 4:24–25). Vzkriesenie je Božím potvrdením toho, že Boh prijal Kristovu obeť za ľudský hriech. Keď bol Ježiš tu na zemi, prehlásil, že za nás hriešnikov položí svoj život: „ *Syn človeka neprišiel, aby mu slúžili, ale aby slúžil a dal svoj život ako výkupné za mnohých* “ (Matúš 20:28). Prišla hodina jeho smrti – obeť bola prinesená, za náš hriech zaplatené, vykúpenie bolo dokonané. Podľa čoho však môžeme vedieť, že obeť zmierenia bola prijatá? Prišiel tretí deň a kameň z hrobu bol odvalený. Kristus vstáva z mŕtvych. Ježiš je vyvýšený a posadený po pravici svojho Otca. Na základe tohto môžeme vedieť, že Boh prijal dokonalú obeť svojho Syna.

Vzkriesený Kristus je pre veriaceho zárukou, že veriaci v Neho môže viesť život, ktorý sa Bohu ľúbi. Nedokážeme viesť posvätený život sami zo seba, ale tým, že Kristus žije, jeho život môže žiť v nás a naša svätosť je možná. Je to vďaka *nesmiernej veľkosti jeho moci k nám veriacim. Silu svojho mocného pôsobenia preukázal na Kristovi vzkriesiac ho z mŕtvych* (Efezanom 1:19–20; ECAV: „ *a čo je to za nesmierna veľkosť Jeho moci pri nás, ktorí veríme ... Túto moc dokázal na Kristovi, keď Ho vzkriesil z mŕtvych a posadil si Ho na pravici v nebesiach* “).

Vzkriesený Kristus je svedectvom toho, že smrť nie je koniec ľudskej existencie. Smrť je v skutočnosti porazená. To platí pre všetkých, ktorí sú vierou s Kristom spojení: „*Lebo keď veríme, že Ježiš umrel a vstal z mŕtvych, tak aj Boh privedie spolu s Ním všetkých, ktorí umreli v Ježišovi* “
(ECAV, 1. Tesalonickým 4:14). Veriaci v Krista je s Kristom spojený vierou a opiera sa o uistenie, ktoré sa dá vyjadriť nasledovne: keď veríme, že Ježiš vstal z mŕtvych, potom veríme, že aj my vstaneme z mŕtvych.

Boli sme s ním zjednotení v smrti a budeme s ním zjednotení aj vo vzkriesení. „*Lebo ak sme sa stali spoluzrastlými podobnosťou jeho smrti, ale takými aj podobnosťou vzkriesenia budeme vediac to, že náš starý človek je spolu ukrižovaný, aby bolo zmarené telo hriechu čo do svojej pôsobnosti, aby sme viacej neslúžili hriechu. Lebo ten, kto zomrel, je už ospravedlnený od hriechu. Ale ak sme zomreli s Kristom, veríme, že budeme s ním aj spolu žiť vediac, že Kristus vstanúc z mŕtvych už viacej nezomiera; smrť viacej nepanuje nad ním*
“ (Rímskym 6:5–9). Bez Kristovho vzkriesenia by pre veriacich v Neho nebola istota života po smrti. A tiež: na základe Kristovho vzkriesenia môže mať veriaci dokonalú dôveru vo večný život. Žiadna nádej života mimo nášho Pána Ježiša Krista neexistuje – iba v ňom.

Vzkriesený Kristus je zárukou a dôkazom konečného súdu nad neveriacimi. Súdu tých, ktorí odmietajú evanjelium. Boh bude spravodlivo súdiť bezbožný svet tak, ako to prehlásil: „*Boh teda prehliadol časy nevedomosti, ale teraz zvestuje ľuďom, všetkým všade, aby činili pokánie, pretože ustanovil deň, v ktorom bude súdiť celý svet v spravodlivosti v osobe muža, ktorého určil nato, a podáva všetkým ľuďom vieru vzkriesiac ho z mŕtvych*
“ (Skutky 17:30–31).

Na svete je zlo, ale všetko, čo sa stavia proti Bohu, nakoniec bude odstránené. Ježiš Kristus „... *teraz pri skonaní vekov zjavil sa raz navždy na odstránenie hriechu svojou obeťou. A ako je uložené ľuďom raz zomrieť, a potom súd, tak i Kristus, raz obetovaný tým cieľom, aby vyniesol hriechy mnohých na kríž, po druhé sa ukáže bez hriechu tým, ktorí ho očakávajú, na spasenie*
“ (Židom 9:26–28).